

Kielerskibene paa Aarhus—Kalundborg-Ruten. Naar Færgerne er gaaet bort, og disse Skibe er indsatte i Stedet, saa er det den haarde Nødvendighed, der har tvunget dertil, idet de Færger, som hidtil har sejlet, er aldeles nødvendige til Besørgelse af Godstrafikken over Store Bælt. Jeg vil i øvrigt oplyse, at Aarhus—Kalundborg-Ruten har udviklet sig over al Forventning godt. Jeg har ikke Tal til Belysning af dens Rentabilitet, og der er vel heller ikke Tvivl om, at den endnu giver Underskud, men selve Trafikken har som sagt udviklet sig over al Forventning godt. Jeg maa derfor i denne Forbindelse endnu mere end nogen Sinde beklage, at jeg ikke fik Lov til at gennemføre den Ordning, som jeg foreslog for to Aar siden. Vi havde i saa Fald ikke haft Mangel paa Materiel, vi vilde i Løbet af de ti Aar, som Ordningen gik ud paa, have sejlet med hurtigsejlende, smukke og velindrettede Skibe, og vi vilde have haft de 10 Aar til Forberedelsen af Gennemførelse af en jydsk—sjællandsk Færgeforbindelse. Selvfølgelig kan Benyttelsen af Korsør—Kiel-Rutens Skibe kun blive en midlertidig Ordning, men det fremgaar ogsaa af Bemærkningerne til Finanslovsforslaget, at det er Mening. Jeg skal i øvrigt ikke ved mine Udtalelser her videre foregribe denne Sag. Jeg gaar ud fra, at det er en Sag, om hvilken der vil blive ført en indgaaende Forhandling i Finansudvalget, og jeg skal kun udtale, at jeg selvfølgelig med Glæde medvirker til den gunstigst mulige Ordning i det Omfang, det kan forliges med de finansielle Hensyn, vi for Tiden er nødte til at tage.

Det ærede Medlem fra Nykøbing (Valdemar Olsen) rejste Spørgsmaalet om Storstrømsbroen, en Plan, som det ærede Medlem ved, jeg har den allerstørste Sympati for, men som jeg ikke har Mod til at sætte paa Dagsordenen under de nuværende Forhold. Jeg er i øvrigt mere og mere kommet til det Resultat, at denne Sag af Hensyn til de politiske og finansielle Forhold maa ordnes i Sammenhæng med Spørgsmaalet Rødby—Femern, om end det ogsaa efter min Mening vil være en særdeles nyttig Foranstaltning at faa Broen særskilt.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) og det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) omtalte den Vognmangel, som hersker paa Statsbanerne. Det ærede Medlem fra Silkeborg gik ogsaa ind paa Togforsinkelserne. Det kan ikke bestrides, at Statsbanerne lider under en ganske overordentlig og desværre uafhjælpelig Vognmangel, og jeg ved ikke, om det er en Trøst for ærede Medlemmer eller for

Statsbanernes Kunder at faa at vide, at Forholdene er mindst lige saa slemme, vistnok endda meget værre i vore Nabolande. Det er den Situation, som er skabt af Krigen, hvorved en meget stor Del af det Gods, der tidligere blev transporteret ad Søvejen, nu transporteres paa Jernbane. Den Situation kan man ikke komme udenom. Der er gjort, hvad der gøres kan, for paa alle mulige Maader at tilvejebringe Vogne og stille dem til Raadighed, men Vognmangelen er og bliver uoprettelig. Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) spurgte, hvor meget Statsbanerne betaler i Leje for de fremmede Godsvogne, vi har her i Landet. Lejen er for de tyske Vogne 1,50 M. for aabne Vogne og 1,75 M. for lukkede Vogne daglig, men denne Leje betales selvfølgelig kun, saa længe Vognene er her i Landet. Heller ikke under normale Forhold kan vi undgaa paa en vis Tid af Aaret at leje saadanne fremmede Vogne, men i øvrigt er en meget stor Del — vel nok den største Del af de fremmede Vogne, vi nu for Tiden ser i vore Tog — ikke lejede Vogne, men fremmede Vogne, som er indgaaet hertil med Gods til Aflæsning eller Viderebefordring. Den Forøgelse af Godsvognenes Antal, de to ærede Medlemmer gjorde sig til Talsmænd for, finder i Virkeligheden Sted og har fundet Sted i de sidste Aar. Antallet af Godsvogne er fra 1901 til 1915 steget fra 6017 til 9861, og der finder altsaa hvert Aar en ikke ringe Forøgelse Sted, men det koster mange Penge.

Med Hensyn til Togforsinkelserne vil jeg ogsaa kun kunne fremsætte ganske almindelige Bemærkninger, nemlig at det er et Forhold, man for Tiden ikke kan styre. Godstrafikken lægger overordentlige Hindringer i Vejen herfor. Der maa køres næsten uafbrudt med ekstra Godstog paa alle de mest befærdede Linier. Dertil kommer — hvad man heller ikke maa overse —, at tilsvarende Forhold findes i vore Nabolande, og at Forsinkelserne fra Tyskland og Sverige i meget høj Grad influerer paa vore Forhold. Men hvad der er det værste, er ganske sikkert det, at adskillige, ja vel nok de fleste, af vore større Stationer ikke har tilstrækkeligt Spornet. En Station som Aarhus har jo gentagne Gange været omtalt her i Folketinget. Den bereder Forsinkelser, som det ikke er muligt at indhente. En Station som Fredericia lader ogsaa meget tilbage at ønske; her er der imidlertid i det forløbne Aar foretaget forskellige Arbejder til Afhjælpning af dette Forhold, og der er ogsaa foreslaaet yderligere Bevillinger, saaledes at